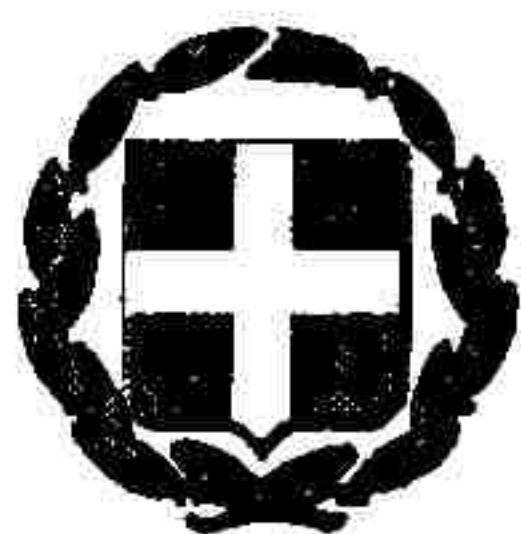

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ**

**Ταχ.Δ/ση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
☎ 210 69 20 287-FAX 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/13272**

01 ΙΟΥΝ. 2011

Αθήνα, 31 Μαΐου 2011

**ΠΡΟΣ:ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ**

**ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτές κ.κ. Θ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ, Ν.
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ και Γ. ΨΑΡΙΑΝΟ**

2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ :

**α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡ.
ΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ/ 101 83**

**β) ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙ-
ΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙ-
ΚΑΙΩΜΑΤΩΝ/ 115 27**

**γ) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙ-
ΣΜΟΥ/ 106 82**

(Γραφεία κ.κ. Υπουργών)

**3. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ :**

α) Γραφείο κ. Αρχηγού

β) Δ/ση Γενικής Αστυνόμευσης

ΘΕΜΑ : Τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου για την ελεύθερη κατασκήνωση.

ΣΧΕΤ. : ΕΡΩΤΗΣΗ 16160/ 11-05-2011.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Θ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ, Ν. ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ και Γ. ΨΑΡΙΑΝΟΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, η ελεύθερη κατασκήνωση είναι ένα σύνθετο ζήτημα με εκφάνσεις κοινωνικές, οικονομικές, περιβαλλοντολογικές αλλά και εγκληματολογικές, καθότι πέραν της ευταξίας και ευκοσμίας άπτεται και της δημόσιας ασφάλειας και τάξης και ως τέτοιο, δηλαδή ως σύνθετο ζήτημα, πρέπει να το προσεγγίζουμε.

Με βάση τις σκέψεις αυτές παρατίθεται στη συνέχεια το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει και εφαρμόζεται, αναφορικά με την ελεύθερη κατασκήνωση και επιχειρείται η προσέγγιση και η κατανόηση του επιδιωκόμενου σκοπού καθώς και της βούλησης του νομοθέτη, προκειμένου να αχθούμε στη μόρφωση σαφούς άποψης, αναφορικά με το αν ενδείκνυται ή και αναγκαιεί η τροποποίηση της ειδικής αυτής νομοθεσίας.

Ειδικότερα με το ν. 392/1976 «Περί ιδρύσεως και λειτουργίας χώρων οργανωμένης κατασκήνωσης (κάμπινγκ) και άλλων τινών διατάξεων» τέθηκε για πρώτη φορά ρητή απαγόρευση στην ελεύθερη κατασκήνωση. Συγκεκριμένα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 10 απαγορεύτηκε η εγκατάσταση σκηνών και η στάθμευση τροχόσπιτων σε αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς, πλατείες, παρυφές δημοσίων δασών, δάση και εν γένει κοινόχρηστους χώρους. Με τη ρυθμιστική παρέμβαση του ν. 779/1978 «Περί συμπληρώσεως των διατάξεων του άρθρου 10 του ν.392/76», προβλέφθηκαν ποινικές κυρώσεις για τους παραβάτες της ως άνω απαγορευτικής διάταξης. Το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο με τις διατάξεις του ν. 2160/1993 «Ρυθμίσεις για τον

Τουρισμό και άλλες διατάξεις» συμπληρώθηκε, και επεκτάθηκε το πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης της ελεύθερης κατασκήνωσης και στην περίπτωση φιλοξενίας των ελεύθερων κατασκηνωτών από ιδιώτες (άρθρο 4 παρ.12). Πέραν των ανωτέρω ποινικών κυρώσεων, με τη θέσπιση του ν. 2741/1994 «Ενιαίος Φορέας Τροφίμων, άλλες ρυθμίσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης και λοιπές διατάξεις», προβλέπεται και η επιβολή διοικητικού προστίμου στους παραβάτες ελεύθερους κατασκηνωτές (άρθρο 21 παρ. 1).

Από το πλέγμα των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ανενδοίαστα η βούληση του νομοθέτη για την προστασία του περιβάλλοντος, την αποτροπή αλλοίωσης του φυσικού τοπίου και την πρόληψη οικολογικής του επιβάρυνσης και καταστροφής. Πλέον αυτών, επιδιώκεται και η τήρηση συνθηκών κατάλληλης και υγιεινής διαβίωσης, όπως άλλωστε συνάγεται και από τις επιμέρους διατάξεις του ν. 2160/1993, με τις οποίες καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση ειδικού σήματος λειτουργίας, από τις οικείες Υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ., στους οργανωμένους χώρους κατασκήνωσης.

Όπως είναι γνωστό, η ελεύθερη κατασκήνωση είναι ένας τρόπος διακοπών, που συνδέεται με την ελεύθερη επιλογή της τοποθεσίας και του σημείου προσωρινής εγκατάστασης και διαμονής ενώ ταυτόχρονα αποτελεί και μία ιδιαίτερα οικονομική επιλογή και λύση. Ωστόσο, συνδέεται και με μία σειρά προβλημάτων, όπως στις περιπτώσεις που οι κατασκηνωτές δεν τηρούν βασικούς κανόνες πρόληψης διαφόρων κινδύνων. Ειδικότερα, προκύπτει άμεσος κίνδυνος πρόκλησης πυρκαγιών, από τις φωτιές που ανάβουν οι κατασκηνωτές καθώς και από τη μη λήψη, απ' αυτούς, των κατάλληλων μέτρων πυροπροστασίας. Επίσης, πολλοί από τους κατασκηνωτές προβαίνουν σε «διαμόρφωση» του χώρου, όπου επιλέγουν να κατασκηνώσουν, κόβοντας κλαδιά ή αποφλοιώνοντας κορμούς δένδρων, αλλοιώνοντας τοιουτοτρόπως το φυσικό περιβάλλον. Ευνόητο είναι ότι, οι συνέπειες είναι δυσμενέστερες στις περιπτώσεις κατασκήνωσης σε βιοτόπους ή λοιπούς προστατευόμενους χώρους. Οι δυσμενείς αυτές επιπτώσεις στο περιβάλλον δεν είναι άσχετες και αποκομμένες από το φαινόμενο της ανεξέλεγκτης ρίψης απορριμμάτων στους χώρους συγκέντρωσης κατασκηνωτών, που επιτείνει ασφαλώς την υποβάθμισή του. Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να παραβλέπεται και η συνδρομή-ύπαρξη σοβαρών λόγων δημόσιας ασφάλειας και τάξης, καθώς είναι δυνατόν να διαπραχθούν σε βάρος των ελεύθερων κατασκηνωτών διάφορες εγκληματικές πράξεις (ληστείες, κλοπές, βιασμοί, σωματικές βλάβες κ.λπ.)

Κατόπιν των ανωτέρω, ύστερα από στάθμιση μεταξύ των προαναφερόμενων επιπτώσεων και των κινδύνων που εγκυμονεί η ελεύθερη κατασκήνωση για το περιβάλλον αλλά και τα ίδια τα πρόσωπα δηλαδή τους ελεύθερους κατασκηνωτές και των ωφελημάτων που αυτοί αποκομίζουν και λαμβάνοντας υπόψη ότι το συγκεκριμένο νομοθετικό πλαίσιο επιτελεί, πρωτίστως, μία λειτουργία προληπτική και προστατευτική εννόμων αγαθών, τα οποία είναι μείζονος σπουδαιότητας, φρονούμε ότι, δεν ενδείκνυται η τροποποίησή του.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι, η νομοθετική πρωτοβουλία για την όποια τροποποίηση του συγκεκριμένης νομοθεσίας ανήκει, προεχόντως, στο συνερωτώμενο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, με το οποίο συνεργαζόμαστε επί ζητημάτων που εμπίπτουν στο κοινό πεδίο αρμοδιότητας.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ**

